

[20:1]

כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם
כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים

[20:2]

והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם

[20:3]

ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו ואל תזנפו ואל תערצו מפניהם

[20:4]

כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחום לכם עם איביכם להושיע אתכם

[20:5]

ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית זדש ולא זנכו ילך
וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אזור יזנכנו

[20:6]

ומי האיש אשר נטע כרם ולא זללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אזור יזללנו

[20:7]

ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקוזה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אזור יקוזה

[20:8]

ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב
לביתו ולא ימס את לבב אזני כלבבו

[20:9]

והיה ככלת השׁטרים לדבר אל העם ופקדו שׁרי צבאות בראשׁ העם

[20:10]

כי תקרב אל עיר להלחום עליה וקראת אליה לשלום

[20:11]

והיה אם שלום תענך ופתוזה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס

ועבדוך

[20:12]

ואם לא תשׁלים עמך ועשׂתה עמך מלחמה וצרת עליה

[20:13]

ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי זרוב

[20:14]

רק הנשׁים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת

את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך

[20:15]

כן תעשה לכל הערים הרזוקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הננה

[20:16]

רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נזולה לא תוזיה כל

נשׁמה

[20:17]

כי הזורם תזרׁימם הזזתי והאמרי הכנעני והפרזי הזזתי והיבוסי כאשר צוך

יהוה אלהיך

[20:18]

למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם
וזטאתם ליהוה אלהיכם

[20:19]

כי תצור אל עיר ימים רבים להלחום עליה לתפשיה לא תשזזית את עצה
לנזוז עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא
מפניך במצור

[20:20]

רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשזזית וכרת ובנית מצור על
העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה

[21:1]

כי ימצא זולל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא
נודע מי הכהו

[21:2]

ויצאו זקניך ושפטריך ומדדו אל הערים אשר סביבת הזולל

[21:3]

והיה העיר הקרבה אל הזולל ולקוזו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא
עבד בה אשר לא משכה בעל

[21:4]

והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל זולל איתן אשר לא יעבד בו ולא
יזרע וערפו שם את העגלה בזולל

[2 1:5]

וּנְגַשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בַם בּוֹזֵר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׂרְתוֹ וּלְבֹרֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה
וְעַל פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל רִיב וְכָל נִגְעַ

[2 1:6]

וְכָל זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרָבִים אֶל הַזּוֹלָל יִרְזָזוּ אֶת יָדֵיהֶם עַל הָעֲגֹלָה
הָעֲרוּפָה בַּזּוֹל

[2 1:7]

וְעִזּוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שִׁפְכָה [שִׁפְכוּ] אֶת הַדָּם הַזֶּה וְעִיֵּינוּ לֹא רָאוּ

[2 1:8]

כִּפֹּר לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדִיתָ יְהוָה וְאֵל תִּתֶּן דָּם נָקִי בַקֶּרֶב עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם:

[2 1:9]

וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם הַנָּקִי מִקֶּרְבְּךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: